Влада-Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 131 (1381) ♦ Четвер, 18 липня 1996 року ♦ Ціна договірна

БЕЗ ПРАЦІ — НЕМА ДОТАЦІЙ

Під час поїздки до Донбасу Прем'єр-міністр України Павло Лазаренко відвідав шахти «Комсомолець Донбасу» та «Світанок», у місті Кіровському провів нараду зі структурної перебудови вугільної галузі з участю членів уряду, генеральних директорів вугільних об'єднань, директорів шахт. Прем'єр підтвердив наміри держави фінансово підтримувати галузь: надаватиметься дотація обсягом 400 трильйонів карбованців на рік. Проте гроші надаватимуть залежно від результатів роботи підприємств. П. Лазаренко пообіцяв, що жодна з шахт, яка не припинила досі страйку, дотації не отримає.

На нараді було оголошено підсумки півторамісячної роботи в регіоні урядової комісії, яка видала «на-гора» чимало фактів безгосподарності та прямих зловживань на вугільних підприємствах. «Бідність» окремих шахт можна пояснити причинами не економічного, а кримінального характеру. Тому замах на Прем'єра перший віце-прем'єр-міністр України Василь Дурдинець оцінив як спробу певних сил залякати урядову комісію.

Програму поїздки Павла Лазаренка по області було змінено, однак відбувся звіт генеральних директорів вугільних об'єднань, після чого було підписано графіки погашення заборгованості у заробітній платі. Віднині розрахунки зі споживачами вестимуться тільки за попередньої оплати, а бартер скоротиться наполовину.

ПРАПОР УКРАЇНИ НАД АТЛАНТОЮ

В Олімпійському селищі Атланти відбулося офіційне підняття прапора України — вперше в історії літніх Олімпійських ігор, на яких Україна виступатиме самостійною командою.

Урожай-96

От що значить іноземна техніка

Уже тепер зрозуміло, що валовий збір зерна буде менший, ніж у минулому році. Проте продовольчого зерна для потреб населення, за оцінками Міністерства сільського господарства і продовольства, має вистачити. Лише пшениці у цьому році планововано зібрати не менше 15 млн. тонн.

За словами начальника головного управління землеробства Леонтія Зіневича, у жнивах задіяно близько 70 тис. комбайнів. Це трохи менше, ніж у минулому році. Проте ще не всі агрегати вийшли у поле. Особливо у північних і західних областях. Не ведуть поки що обмолоту Львівська та Івано-Франківська області. Тільки-но розпочалися жнива на Рівненщині та Волині.

Загальний виробіток по Україні на комбайн надто низький — 6,4 га. Виробіток же на комбайн у тих областях, які першими розпочали жнива, трохи вищий. У Криму він становить 8,8 га на одиницю техніки, у Херсонській області — 10,3 га, у Миколаївській — 11,8. А от збирально-транспортні загони на базі іноземної техніки обробляють 40—50 га на комбайн щодоби.

Власні ліки піднімають хворих з ліжка, а медпромисловість — з колін

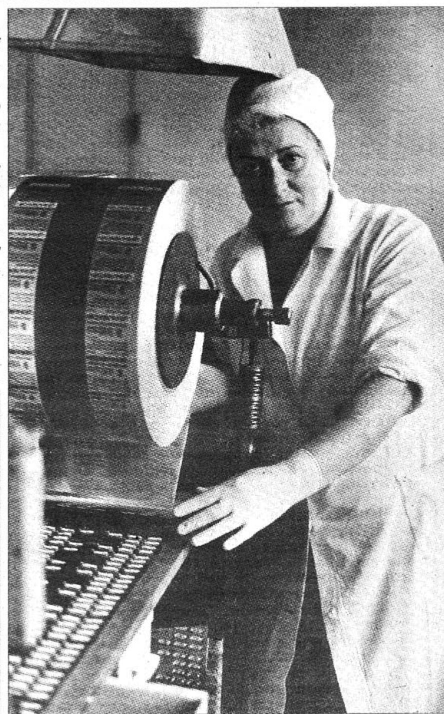
Медична промисловість належить до найвисокорентабельніших. Не дивно, що це єдина галузь у державі, яка в першому кварталі цього року мала плюсові результати. Рентабельність — 65,5 відсотка. Проте сказати, що у нас немає проблем з ліками, було б повним блюзнірством. Вони і дорогі, і дефіцитні. Ті, хто потрапив до лікарні, оздоровлюються під гаслом: «Хочеш вилікуватися — сам діставай ліки». Отакі реалії.

Саме про них і про те, як вийти зі становища, яке склалося в країні із забезпеченням ліками, і йдеться в інтерв'ю з керівником Держкоммедбіопрому Юрієм СПІЖЕНКОМ на 3-й стор.

***На знімках:** «Реалії сьогодення» — в аптеках ліки здебільшого імпортного виробництва. Ціни «кусаються»; у науково-виробничому центрі «Борщагівський хімфармзавод» за останній рік освоєно випуск 60 нових препаратів, тут діє науково-дослідна лабораторія, яка розробляє нові оригінальні препарати та здійснює ресинтез добре відомих імпортних ліків. Ось так на одному з конвеєрів «штампують» вітчизняні ліки.*

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

У номер

Спільна перемога без переможених

Учора Голова Верховної Ради України Олександр Мороз мав зустріч із першим заступником державного секретаря держдепартаменту США Строубом Телботтом.

Американський дипломат, маючи офіційні повноваження від Президента Клінтона, зробив заяву: «США оцінюють прийняття Конституції українським парламентом не як перемогу однієї гілки влади над іншою, а як перемогу спільну». Пан Телботт високо оцінив особистий внесок О. Мороза у конституційний процес.

Під час бесіди зазначалося, що обидві сторони зацікавлені у подальшому розвиткові двосторонніх відносин, проведенні регулярних зустрічей, поглибленні міжпарламентських зв'язків.

У програмі перебування Строуба Телботта — також зустрічі з Президентом України Леонідом Кучмою, Прем'єр-міністром Павлом Лазаренком та міністром закордонних справ Геннадієм Удовенком.

У депутати змолоду

Учора Голова Верховної Ради Олександр Мороз прийняв групу студентів, які закінчують стажування за програмою Асоціації колишніх членів Конгресу США (АКЧАК).

Глава українського парламенту розповів про особливості діяльності деяких комісій та підрозділів Верховної Ради, побажав стажерам успіхів у майбутній роботі в законодавчому органі і висловив сподівання, що молоді фахівці швидко стануть професіоналами.

Представник АКЧАК Кліф Доунен подякував Олександрові Морозу за допомогу і підтримку, яку Верховна Рада надала українським студентам під час навчання.

По Херсонському краю

Сьогодні Голова Верховної Ради України Олександр Мороз розпочав дводенну поїздку по Херсонщині. Він відвідає акціонерне товариство «Херсонські комбайни», птахофабрику «Ольгівська», ряд господарств Каховського району.

Глава українського парламенту зустрінеться з керівниками місцевих Рад, візьме участь у науковій конференції з питань сільського господарства «Урожай-96».

Гість редакції

Редакцію «Голосу України» відвідав Надзвичайний і Повноважний Посол Австрійської Республіки в Україні пан Георг Вайсс.

Відбулася розмова у головного редактора Сергія Правденка, який ознайомив високоповажного гостя з редакційним процесом, поінформував про найближчі плани.

Цікава дискусія відбулася щодо законотворчого процесу в Україні у зв'язку з прийняттям нової Конституції, а також про перспективи співробітництва наших держав. Мова йшла, зокрема, про австрійські інвестиції в українську економіку, діяльність торгового представництва Австрії в Україні, взаємовигідну торгівлю.

Пан посол розповів також про політичні партії в австрійському суспільстві (сам він, до речі, є членом Народної партії), а також виявив інтерес до розвитку багатопартійності в Україні.

Обидві сторони висловили сподівання, що такі зустрічі стануть доброю традицією.

Інф. «Голосу України».

На знімку: Надзвичайний і Повноважний Посол Австрійської Республіки в Україні пан Георг Вайсс.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

«Кучма — Гор» — не так уже і нереально

Цього тижня з перших сторінок українських та російських газет не зникали портрети прем'єр-міністра Росії та віце-президента США, нагадуючи читачам про активну діяльність комісії «Черномирдін — Гор». Таке співробітництво можливе й у нас, вважають українські спостерігачі.

Сімнадцятого липня у Києві працювала делегація представників держдепартаменту Сполучених Штатів, яка обговорила питання створення та діяльності комісії «Кучма—Гор». У складі американської делегації — заступник державного секретаря США Строуб Телботт і координатор допомоги новим незалежним державам посол Джеймс Коллінз.

Зрозумілий інтерес гостей з-за океану до республік колишнього Радянського Союзу: активізація американо-російських відносин пов'язана із результатами президентських виборів у РФ. Вашингтон неодноразово заявляв, що з Борисом Єльциним він підтримуватиме тісніші відносини, ніж з його комуністичним суперником.

Такий «демократичний» підхід — і до України. Адже висловити своє неприйняття старих догм можна не лише на президентських виборах, а й іншим шляхом. Скажімо, затвердженням нової демократичної Конституції. Посол України в Сполучених Штатах Юрій Щербак, виступаючи перед американцями, заявив, що прийняття Основного Закону «завдало тяжкого удару по комуністах та інших лівих радикалах в Україні та за кордоном, які мріяли про відновлення радянської імперії та комуністичної ідеології». Не дивно, що такі дії та виступи зміцнюють авторитет нашої держави за кордоном, де із тривогою спостерігають за кожним хитанням політичного курсу республік колишнього СРСР.

Отже, наші зв'язки із США міцнішають. Передбачається, що майбутня комісія «Кучма—Гор» обговорюватиме широке коло питань. Зокрема, співробітництво в економіці та торгівлі, яке має відкрити доступ українських товарів до американського ринку, а також сприятиме захисту інтелектуальної власності США в нашій державі. Є спільні проекти і в космічній галузі.

Найвірогідніше, окремо розглядатимуть питання щодо ядерної безпеки, нерозповсюдження ядерної зброї, а також екології, допомога Україні в ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи.

Звичайно, це поки що плани. Але плани цілком реальні, оскільки обидві країни мають бажання співробітничати.

Надія БЕДРИЧУК.

Без праці — нема дотацій

(Початок на 1-й стор.).

Уряд доведе справу до логічного завершення, — заявив Прем'єр-міністр України Павло Лазаренко під час розмови з журналістами, відразу після повернення з робочої поїздки до Донецька. Після детальної перевірки ситуації порушено 45 кримінальних справ. Президентом України за занадто слабку роботу Служби безпеки замінено її керівництво, а також прокурора Донецької області. Це пов'язано одне з одним. Серед порушених кримінальних справ — одинадцять безпосередньо на керівників. Думаю, підкреслив Прем'єр-міністр, що найближчим часом ми станемо свідками значного розвороту так званого «вугільного питання» саме на Донеччині. Він також відзначив, що в Донецькій області будуть деякі кадрові зміни. Прем'єр планує подати пропозиції Президенту питань, які назріли саме в Донецьку, щоб, з'ясувавши з Президентом, їх можна було позитивно вирішувати.

Скільки мені буде дозволено Президентом і Верховною Радою, сказав Павло Лазаренко, стільки я категорично відстоюватиму державні інтереси. А конкретні прізвища тих, хто стоїть за двома профспілковими лідерами паном Водинцем та керівником страйккому паном Кириловим, хто сьогодні фінансує їх, думаю, найближчим часом ми оприлюднимо після завершення розслідування, яке проводить урядова група на чолі із заступником міністра внутрішніх справ.

Вибори минули. Хай живуть вибори!

Інтерв'ю з головою Центральної виборчої комісії Іваном ЄМЦЕМ тривало близько трьох годин. Йшлося про те, що у зв'язку з новою Конституцією України перестали діяти положення статей Закону «Про вибори», які суперечать Конституції України. Адже вибори народних депутатів України, котрі склали повноваження, або замість вибулих з інших причин, уже проводяться за вимогами Конституції. І, безперечно, в подальшому виборчому процесі слід врахувати уроки виборів попередніх.

Зрештою, я мала намір з'ясувати все, що вплинуло на прийняття ЦВК рішення про визнання виборів у Левандівському виборчому окрузі № 262 у Львові недійсними. Там балотувалася і набрала достатню кількість голосів для реєстрації народним депутатом України Ольга Колінько, заступник Генерального прокурора України. Отже, порозпитувати було про що. Та через великий обсяг цього інтерв'ю пропонуємо увазі читачів лише його першу частину.

—За Законом «Про вибори», кандидатом у народні депутати міг стати громадянин України не молодший 25 років. А тепер, за Конституцією, знижено віковий ценз — депутатом може стати громадянин України, який на день виборів досяг 21 року. Це поперше.

По-друге. Кандидат у депутати має проживати в Україні протягом останніх п'яти років, в чинному досі положенні виборчого закону це обмеження визначалося у два роки. За останніми доповненнями до виборчого закону, кандидатом у депутати не міг бути зареєстрований громадянин, який має судимість. А тепер конституційна норма передбачає, що не може бути обраний депутатом громадянин, який має судимість за навмисний злочин, якщо вона не погашена, або не знята в установленому законом порядку. Крім того, Конституція не передбачає функціонування Президії Верховної Ради, яка раніше затверджувала кошторис на проведення виборчої кампанії. Отже, зміниться і процедура фінансування виборів.

—Чи залишилося «сито» для народних депутатів, маю на увазі визнання їхніх повноважень самим законодавчим органом з попереднім розглядом матеріалів у тимчасовій комісії?

—Ні. Бо стара Конституція вже не діє. Тобто віднині рішення Центральної виборчої комісії про реєстрацію депутата і визнання його повноважень є остаточним.

—Пане Ємець, відповідно до Конституції певна кількість депутатів, мабуть, складе свої повноваження, і ви змушені будете призначити вибори на округах, що звільняться. Що ви порадили б врахувати майбутнім кандидатам в депутати, виходячи з уроків минулих виборів?

—Так, ми сподівалися, що до відпустки депутати, які поєднують свій мандат з іншою роботою — державною службою чи діяльністю у представницьких органах, визначаться. Частина сумісників залишила роботу у виконавчих структурах. Сергій Головатий поклав свій мандат. Сподіваємося, що у вересні решта вирішить це питання. Тим більше, що тепер є механізм реалізації положення Конституції щодо цього. Голова Верховної Ради може звернутися до Київського міського суду, і він вирішить питання про припинення повноважень депутата в судовому порядку.

А щодо уроків, то хотів би звернути увагу майбутніх учасників виборчого процесу на те, що дуже легко, як це передбачено законом, стати кандидатом у народні депутати і надзвичайно складно здобути мандат. Адже є кілька бар'єрів: потрібно, щоб на вибори прийшли не менш як 50 відсотків виборців від списку, щоб кандидат набрав 50 відсотків плюс один голос виборців від кількості тих, хто взяв участь у голосуванні, і щоб ця кількість не була менша як 25 відсотків від загальної кількості виборців. Ці вади закону призвели до того, що вибори були розтягнуті в часі, і 27 березня 1994 року було обрано лише 49 народних депутатів, на повторному голосуванні 2 і 3 квітня — 29 чоловік, 9—10 квітня — 260 народних депутатів. Якби не було перешкод, маю на увазі 50-відсотковий бар'єр, то на першому етапі було б обрано 419 народних депутатів. Саме через низьку активність виборців, котра щоразу йде на спад, у 24 округах, де вибори не відбулися двічі і більше, Верховна Рада вирішила не проводити їх протягом року з дня останнього голосування. У Києві таких округів 12, в Харківській області — 3, в Сумській та Одеській — по 2, у Вінницькій, Житомирській, Київській, Волинській та Херсонській — по одному.

Однак нині ми призначили вибори народних депутатів України замість вибулих у чотирьох округах — на 21 липня в Морському Одеської області, там, де склав свої повноваження Вадим Плоткін, на 4 серпня — в Жовтневому Харківської області замість Миколи Кацплякова, а також на 15 вересня по Великомихайлівському та Іллічівському Одеської області замість загиблих народних депутатів Михайла М'ясковського та Сергія Драгомарецького.

—Іване Григоровичу, нині ми маємо 421 депутата парламенту. Скільки коштів було витрачено на вибори законодавчого органу, чи завжди їх використовували за призначенням?

—Фактично витрати на проведення виборів становлять 2 трильйони 363 мільярди 655 мільйонів карбованців. І це лише сума, виділена з бюджету. Про масштаби виборів може сказати й така цифра: кандидатами в депутати було зареєстровано 7,5 тисячі громадян. А щодо використання коштів, то справді дехто привласнював гроші, виділені на проведення виборів, а деякі сільські Ради використовували їх для купівлі товарів, які не є необхідні для проведення виборів, скажімо мотоциклів. Порушено чимало кримінальних справ, притягнуто до відповідальності винних, відшкодовано збитки, що обчислювалися мільярдами карбованців. Аналіз ситуації спеціальним листом ми надіслали виборчим комісіям для ознайомлення і запобігання таких порушень. Але, на жаль, не всі зрозуміли наші попередження. Останній приклад: у Левандівському виборчому окрузі 460 мільйонів карбованців було переказано на ремонт будинку «Просвіти».

Але все, що стосується проведення виборчої кампанії в цьому окрузі, ми подамо в продовженні інтерв'ю з Іваном Ємцем у наступному номері газети.

Інтерв'ю провела
Світлана ПИСАРЕНКО.

Вітчизняний стиль

Власні ліки піднімають хворих із ліжка, а медпромисловість — з колін

СЬОГОДНІ хворого більше тривожить проблема ліків, аніж самі болячки. Ідеться як про їх дефіцит, так і про ціну. Поліклініки й лікарні — на «голодному пайку». Хочеш вилікуватися — сам діставай ліки. А навіть легеньке простудне захворювання, від якого ніхто не застрахований, «викачує» із сімейного бюджету кругленьку суму. Що вже казати про людей похилого віку, пенсія яких мізерна, а болячок ціла вервечка...

Така ситуація, звичайно, турбує керівництво країни. Щоб прискорити ефективність розв'язання питання, у вересні 1993 року з Міністерства охорони здоров'я було виокремлено Держкоммедбіопром. До сфери управління комітету входять більш як 110 підприємств і організацій декількох підгалузей, основною з яких є фармацевтична промисловість. Готові лікарські засоби виготовляють на 21 підприємстві різних форм власності.

Зараз Держкоммедбіопром очолює голова Комітету Верховної Ради з питань охорони здоров'я, материнства і дитинства Юрій Прокопович СПІЖЕНКО. За його безпосередньої участі було розроблено Державну програму розвитку медбіопромисловості до 2003 року. Хоча у ній скоріше йдеться не про розвиток, а про створення медичної і мікробіологічної промисловості. Саме про проблеми галузі — в інтерв'ю голови Держкоммедбіопрому.

Без субстанції — ти «пакувальник»

—У аптеках розвинених європейських країн є по 5—9 тисяч медпрепаратів, у США — близько 18 тисяч (такої кількості досягають за рахунок розмаїття лікарських форм: пігулки, сиропи, капсули тощо). Фахівці стверджують, що оптимальний лікувальний процес забезпечують 3 тисячі препаратів. А наша вітчизняна фармацевтична промисловість сьогодні випускає близько 1030 препаратів. Лише на 30 відсотків ми самі можемо задовольняти власні потреби. Решту доводиться закуповувати. А відтак — фінансувати розвиток медичної промисловості інших країн. Адже не секрет, що третина вартості готових ліків інофірм йде саме на розвиток виробництва. Виходить, тільки торік у розвиток західної медичної промисловості наша держава інвестувала більш як 50 млн. доларів. У розвиток власної... — на порядок менше. Сумна картина. Чи не так?

—Звичайно, радісного тут мало. Але витоки були ще гірші. Річ у тому, що на території України за часів СРСР майже не виробляли субстанції — речовини (основи), з якої, власне, і виготовляють ліки. Пріоритет було надано Росії. Нашій республіці відводилася роль «пакувальника». Тож, коли розпався Союз, постала проблема — з чого виробляти ліки? Скажу, що у поставках сировини з Росії нам відмовляли на досить високих рівнях.

Ми пішли шляхом ресинтезу субстанції. Це нормальний цивілізований шлях розвитку фармацевтичної промисловості. Як правило, патентний захист на той чи той препарат закінчується через 7—10 років, тож, якщо можеш після закінчення захисту розшифрувати формулу й виготовляти препарат — ніхто не матиме претензій. Скажу, що зараз у світі виготовляють лише 15 відсотків препаратів — нових, оригінальних. Решта — ресинтезовані.

Щоб виробляти субстанції, генеретичний препарат, не треба великих матеріальних витрат і залучення великої науки.

На сьогодні ми вже виробляємо 80 субстанцій. Із виходом на світовий ринок побачили, що субстанції там більше, ніж досить, і на 20—30 відсотків вона дешевша за російську, бо її випускають у масовій кількості загальновизнані у світі виробники.

Тож завдяки саме такому підходу ми зараз у змозі щомісяця виробляти 6—7 нових препаратів. Раніше виробляли 5—6, але... щорічно. Наша вітчизняна фармацевтична промисловість має 70 відсотків забезпечувати український ринок ліками власного виробництва. Це наші плани.

—Додає оптимізму і те, що фармацевтична промисловість — єдина галузь у державі, яка в першому кварталі цього року мала плюсові результати... Для порівняння, у Росії спад виробництва медикаментів за останні два роки становив 40 відсотків. Отже, досвід України в цьому плані позитивний.

—Так, за 6 місяців поточного року виготовлено медикаментів на суму 18,0 трлн. крб., що становить 116 % щодо відповідного періоду минулого року. Рентабельність — 65,5 відсотка. Цього року освоєно і поставлено в аптечну мережу 36 нових препаратів за річного плану — 63. Експортовано ліків на суму 50 млн. доларів США (експорт за 1995 рік — 10 млн. доларів).

Чому «кусаються» ціни?

—Аби поповнити внутрішній ринок ліків, уряд свого часу дозволив зайнятися торгівлею медикаментами комерційним структурам. Можливо, це й правильно, але... Але якби цією справою займалися професійно. Щоб не з'являлися ліки з простроченим терміном зберігання, без сертифіката тощо. Та й ціни «кусаються». Що робить Держкоммедбіопром у цьому напрямі?

—Проблема реалізації та вартості готової продукції нас особливо турбує. Парадокс, але сьогодні легше виробити препарат, аніж його продати. Раніше реалізацією ліків стовідсотково займалася «Фармація». Нині її частка у структурі ринку близько 30 відсотків, решта — приватних фірм. Тож ми цілком залежимо від реалізаторів, кожен з яких хоче заробити. Як водиться, націнка у приватних фірм — до 15 відсотків вартості товару, в «Фармації» — 40 і більше.

Тож ми почали створювати медбіопромівські аптеки. Невдовзі їх буде відкрито у Києві, Харкові. Плануємо мати у кожній області власний заклад з реалізації ліків. Вже організували 9 консигнаційних складів.

Вплинув на зростання цін розвал єдиної централізованої системи закупівлі ліків. Зараз чи не кожна лікарня закуповує їх окремо. Тож є випадки, коли переплачують у 3—4 рази.

Лише кілька цифр. Торік в Україну завезено імпортних ліків на суму близько 280 млн. доларів США. 70 відсотків із них придбано за бюджетні кошти і за роздрібними цінами. Цього року апетити зростають. За станом на середину травня цього року оформлено контрактів на ввезення медикаментів вже на 400 млн. доларів. Оптові ціни на більшість імпортних препаратів здебільшого значно перевищують вартість аналогічних медикаментів вітчизняного виробництва, а з урахуванням торговельної націнки це лягає значним тягарем на бюджет. Аптеки затоварені дорогими імпортними препаратами, які поставляють сюди з метою захоплення нашого ринку інофірмами-імпортерами. Водночас на складах українських медпідприємств сьогодні накопичилося готової продукції більш як на 5 трлн. крб.

Це ненормальне становище. Враховуючи інтервенцію західних фірм, Комітет підготував проект постанови уряду із захисту власного товаровиробника. Нею передбачено збільшення до 30 відсотків податку на ті імпортні препарати, що в достатній кількості виробляють у нас. Таких препаратів — 230.

—А чи даєте ви гарантію, що, піднявши планку для імпортних ліків, галузь забезпечить населення вітчизняними аналогами?

—Так, даю. Наприклад, фуросемід — сечогінний препарат. Його в достатній кількості й високої якості виготовляють кілька наших підприємств. Скажімо, гентаміцин виготовляють три підприємства. А зовсім недавно ще й індійська фірма завезла цей препарат. Ціна — 2,4 долара США. А в нас 500 тисяч флаконів гентаміцину лежить на заводських складах у Києві та Харкові. Ціна — 1,6 та 1,2 долара відповідно.

Потрібно навести порядок у формуванні портфеля замовлень, треба, щоб це робилося централізовано. Тоді не буде перекосів, коли в області вдень з вогнем не знайдеш копійчаних гірчичників, а комерційні структури завозять лише дорогі ліки, бо їм це вигідно.

За нашою ініціативою скоординовано роботу 20 провідних приватних фірм—реалізаторів медпрепаратів. Вони розділили між собою сферу впливу за асортиментом та географією, бо є області, де одних ліків завезено хоч греблю гати, а є області, де таких ліків роками немає.

Завдяки праву на ліцензування експорту та імпорту, пільговому оподаткуванню виробництва субстанції комітет проводить досить вдалу експортну політику, і галузь завойовує ринки республік колишнього Союзу. Наші представництва вже є в Росії, Узбекистані, Таджикистані, Туркменії. Ми постачаємо ліки на польський ринок.

Український фармпромисловості дуже потрібне співробітництво з Росією. За часів СРСР Україна була монополістом з виробництва 200 препаратів. Після розпаду Союзу, щоб ні від кого не залежати, північний сусід почав самотужки освоювати виробництво цих препаратів. І вже успішно виготовляє 60 із них. На початку цього року ми досягли домовленості з нашими російськими колегами про ділові ринкові стосунки: обмін продукцією. Це дозволить зменшити ціну медпрепаратів на 5—7 відсотків. За три місяці минулого року і перший квартал нинішнього баланс експорту схилився у наш бік: ми відправили в Росію препаратів більше, ніж вони нам. Раніше за рік ми відправляли ліків на суму 24 млн. доларів, а цього року — на 33 млн. за перший квартал.

Корвалол і валер'янку — «у тінь»

—Неодноразово доводилося чути від спеціалістів фармацевтичної галузі, що їх роботі заважає деяка невідповідність законодавчих документів об'єктивному стану речей. Один дотепник розповів, що внаслідок проведення в Україні шокотерапії в економіці у 2—3 рази зріс попит на серцево-судинні препарати. А Верховна Рада начебто заборонила їх виробництво. Наскільки цей дотеп відповідає реаліям?

—У лютому 1995 року парламент прийняв Закон «Про обіг в Україні наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів і прекурсорів». Згідно із законом виготовлення названих препаратів належить винятково держпідприємствам і організаціям. Але ж сьогодні майже всі підприємства галузі або акціоновано, або взято в оренду. Тим самим вони автоматично позбавлені права на виготовлення нейролептиків, антидепресантів, транквілізаторів, деяких серцево-судинних препаратів (корвалол, корвалдин тощо) і протиастматичних препаратів. А корвалол, корвалдин, валокордин мають бути у кожній сім'ї. Вони до того ж дешеві. До речі, збитки від недопоставок тільки у Росію корвалолу складають близько 200 тис. доларів щотижня.

—Виходить, під виглядом боротьби з наркоманією розширена сфера тіньового бізнесу. Якщо раніше «у тіні» був оборот наркотиків, то сьогодні названі вами препарати і прекурсори — сірчана і соляна кислоти, толуол тощо. Але ж міжнародні конвенції передбачають контроль держави у цій сфері незалежно від форми власності.

—Так, передбачають, і ми неодноразово порушували це питання, але віз і нині там.

—Мабуть, підприємства вашої галузі не виняток, тож зношеність основних фондів має бути на рівні 60—80 відсотків. Що роблять для оновлення обладнання?

—Так, зношеність основних фондів досягла 80 відсотків. Зараз встановлюємо невеличкі капсульні лінії.

—Вітчизняного чи імпортного виробництва?

—Імпортного, оскільки капсули виготовляють лише на імпортному обладнанні. Тут не треба винаходити велосипед.

А от харківський завод ім. Малишева виконує наше замовлення на виготовлення ампульної лінії. Це дуже складне замовлення. Малишевці готові поглиблювати співпрацю із фармацевтами. Їхня продукція на 40 відсотків дешевша за кращі європейські зразки, а запас міцності — подвійний.

—А який запас міцності у керівника Держкоммедбіопрому? Адже щоб витягти на належний рівень галузь, мабуть, і подвійного мало...

—Скажу так: якби відчував, що його мало, то не брався б за діло.

Вів розмову
Леонід БРОВЧЕНКО.

Постанова Верховної Ради України

Про звіт про виконання Державного бюджету України за 1994 рік

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Роботу Уряду України по виконанню Державного бюджету України за 1994 рік визнати незадовільною.

2. Доповідну записку Генеральної прокуратури України від 17 травня 1996 року «Про результати перевірки додержання Закону України «Про Державний бюджет України на 1994 рік» взяти до відома.

3. Створити Тимчасову слідчу комісію Верховної Ради України для перевірки разом з Генеральною прокуратурою України порушень законів України про Державний бюджет України на 1994 рік і Державний бюджет України на 1995 рік та визначення посадових осіб, винних у невиконанні зазначених законів.

4. Затвердити склад Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України для перевірки порушень законів України про Державний бюджет України на 1994 рік і Державний бюджет України на 1995 рік.

5. Тимчасовій слідчій комісії в жовтні 1996 року доповісти Верховній Раді України про наслідки перевірки порушень Закону України «Про Державний бюджет України на 1994 рік».

6. З метою запобігання в подальшому порушень у виконанні Державного бюджету України зобов'язати Кабінет Міністрів України разом з Генеральною прокуратурою України розробити і до 1 вересня 1996 року подати до Верховної Ради України пропозиції щодо правового механізму, який би передбачав відповідальність членів уряду та інших посадових осіб, винних у порушенні бюджетної дисципліни.

**Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.**

м. Київ, 10 липня 1996 року.

Постанова Верховної Ради України

Про звіт про виконання Державного бюджету України за 1995 рік

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Звіт про виконання Державного бюджету України за 1995 рік не затверджувати.

2. Відзначити, що при виконанні Державного бюджету України у 1995 році мали місце порушення Закону України «Про Державний бюджет України на 1995 рік», зокрема:

граничний розмір дефіциту Державного бюджету перевищено на 39,2 трлн. крб.;

Кабінетом Міністрів України отримано кредитів в Національному банку України на 50,3 трлн. крб. більше, ніж затверджено Законом;

по окремих видатках бюджетні кошти використані в обсягах, що перевищують затверджену межу видатків, і поряд з цим ряд видатків, передбачених Законом про державний бюджет, зовсім не профінансовано. Це є наслідком видання Урядом України нормативних і розпорядчих актів, які змінювали видатки бюджету всупереч виключній компетенції Верховної Ради України.

3. Тимчасовій слідчій комісії Верховної Ради України разом з Генеральною прокуратурою України перевірити виконання Закону України «Про Державний бюджет України на 1995 рік» і результати перевірки в жовтні 1996 року доповісти Верховній Раді України.

4. З метою недопущення в подальшому порушень при виконанні Державного бюджету України просити Президента України:

визначити посадову особу в Уряді, яка б несла персональну відповідальність за виконання доходної частини Державного бюджету і мала необхідні для цього повноваження;

вжити заходів щодо недопущення порушень бюджетної дисципліни органами державної виконавчої влади.

**Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.**

м. Київ, 10 липня 1996 року.

У номер

● *Париж*

Франції подобаються новенькі

Міністр закордонних справ Франції Ерве де Шаретт привітав процес розширення Організації економічного співробітництва і розвитку (ОЕСР) на країни Центральної Європи. Під час бесіди з новим генеральним секретарем цієї організації, що об'єднує провідні індустріально розвинуті країни, канадцем Доналдом Джонстоном, глава французької дипломатії підтримав нещодавній вступ до неї Чехії, Угорщини, а також Польщі, котра кілька днів тому стала двадцять восьмим членом ОЕСР.

● *Вашингтон*

Військовики також потребують безпеки

З метою безпеки США можуть передислокувати значну кількість своїх військовослужбовців у Саудівській Аравії в безпечніші райони цієї країни, повідомив представник Пентагону. Проблема безпеки розташованих у Саудівській Аравії приблизно 5-ти тисяч військовиків США набула особливої актуальності на хвилі теракту на базі ВПС у Дархані, в результаті якого загинули 19 американців і десятки отримали поранення.

● *Мінськ*

Без'ядерний пояс від України до Скандинавії

Створити без'ядерний пояс від України до Скандинавії запропонував білоруський парламент, 102 депутати якого підписали звернення Верховної Ради Республіки Білорусь до парламентів і народів Європи. Коментуючи цей документ, голова парламентської комісії у міжнародних справах Петро Кравченко підкреслив, що суть ініціативи полягає в тому, щоб Білорусь, Україна, держави Балтії, Польща, а слідом за ними й інші країни Центральної Європи відмовилися від розміщення на своїй території ядерної зброї.

● *Лондон*

Обмінялися люб'язностями

Британський міністр у справах Північної Ірландії Патрік Мейх'ю та міністр закордонних справ Ірландії Дік Спрінг провели коротку зустріч у Белфасті з метою усунення розбіжностей, що виникли між двома країнами в оцінках останніх подій в Ольстері у зв'язку з маршами членів Ордену оранжистів. Дублін звинуватив Лондон у поступленні тиску протестантів. Лондон назвав таку критику помилковою і недоцільною.

● *Оттава*

З пістолетом біля скроні...

«США тримають пістолет біля скроні Канади», — так охарактеризував канадський міністр зовнішньої торгівлі Артур Егглтон рішення президента США Білла Клінтона про вступ у дію закону Хелмса—Бертона, спрямованого на подальше посилення економічних санкцій проти Куби, а також на «покарання» бізнесменів третіх країн, які підтримують з нею ділові відносини.

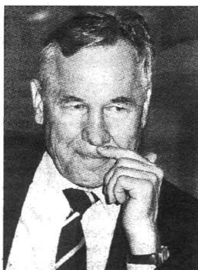
За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.

Еберґард ГАЙКЕН:

В історії наших держав було дві найвизначніші події

Із досьє «Голосу України»

Надзвичайному і Повноважному Послу Федеративної Республіки Німеччина в Україні 60 років. Вивчав право в університетах Берліна і Геттінгена. 30 років служби на різних дипломатичних посадах у США, Індії, Швейцарії, колишньому СРСР. Одружений, має сина, який три тижні тому зробив його дідусем, чим пан посол вельми пишається.

— Пане посол, як, на вашу думку, розвиваються німецько-українські відносини?

— Досить інтенсивно. Та передусім хотів би нагадати слова Президента Леоніда Кучми під час його торішнього візиту до нашої країни про те, що кінець XX століття для Німеччини та України ознаменувався двома важливими подіями: возз'єднанням німців і незалежністю України.

Так, ці дві найвизначніші події в історії наших держав — найголовніше за значимістю в контексті європейського розвитку. Саме з цього, як на мене, і слід виходити, будуючи політичні, економічні та культурні відносини обох країн.

На перший погляд, вони розвиваються вельми успішно: Німеччина — один з головних торгово-економічних партнерів України. Про це свідчить і оборот — майже 2,5 мільярда марок. В Україні працює понад 150 фірм. 1993 року було відкрито Інститут Гете, який провів численні виставки, концерти і кінофестивалі. Тут працюють 27 німецьких викладачів і лекторів.

Та оскільки Німеччина — все-таки країна, залежна від експорту, то обсяг капіталовкладень в українську економіку міг би бути й вищий. Тим більше, що Україна має великий ринок і, матимемо надію, купівельна спроможність населення зростатиме. У цьому зв'язку дозвольте мені звернути увагу на те, що з 1991 року Німеччина надала Україні фінансування — 3 мільярди марок — кредити, експертна підтримка, спорудження житла для військовиків...

— Та в політиці, здається, все гаразд...

— Приємно все-таки, що політики наших країн вміють домовлятися. Процес тут відбувається двосторонній і інтенсивний: візити на найвищому рівні, зустрічі парламентаріїв — розбіжностей немає. В Україні вже двічі з офіційними візитами побував Федеральний канцлер Гельмут Коль, а на початок вересня заплановано його третій приїзд. Вже в понеділок до Києва прибуде голова німецького бундестагу Ріта Зюсмут, до речі, це вже другий її візит, який, безперечно, сприятиме ще більшому взаєморозумінню між нашими країнами.

— Нині багато говорять про те, що в деяких з наших областей буде впорядковано цвинтарі німецьких солдатів і офіцерів, які наклали головами на полях битв в Україні. Що можете сказати про це?

— Скажу, що це незагойна рана для тих, хто пістолітті тому втратив під час жахливої війни синів, братів, батьків. Хоча минуло вже чимало часу, люди прагнуть знати, де покоїться прах їхніх близьких.

Я знаю, що в Україні, Білорусі, Росії цей біль гостріший, аніж в інших країнах, і зрозуміло, чому. Скажімо, Київ був під окупацією два довгих роки... І дякувати Богові, що український уряд дав згоду на впорядкування п'яти цвинтарів, де буде перепоховано останки 200 тисяч німецьких солдатів і офіцерів. Вони матимуть вигляд простих поховань і будуть розташовані поблизу міських кладовищ.

Ми сприймаємо це як жест доброї волі і примирення.

Щодо фінансування проекту, то його бере на себе німецька народна спілка догляду за солдатськими могилами. До речі, ця організація ретельно стежить, щоб останки не тільки своїх солдатів, а й колишніх противників були поховані гідно. Я, приміром, був вражений, коли дізнався, що люди в Німеччині й досі жертвують на поховання і ця сума щороку становить майже 50 мільйонів марок. Це велика сума, яку також буде спрямовано на відношення багатьох німецьких кладовищ у країнах Європи та Північної Африки. Частину її буде виділено на обладнання цвинтарів в Україні, звичайно, за підтримки федерального уряду.

До речі, федеральний канцлер Коль надає цьому величезної ваги. Тому перший вінок полегли в Україні буде від нього...

— В Україні досить численна громада етнічних німців. На жаль, попри прогресивний закон про національні меншини, багато хто з них виїздить на історичну батьківщину. Яке ваше ставлення до цієї проблеми?

— Так, хоча український уряд робить усе можливе, а за умов економічної кризи ці можливості обмежені, люди виїздять. Я давно й ретельно займаюсь цією проблемою і дійшов висновку, що мало збудувати людині будинок, їй потрібна робота, а дітям школа й дитячий садок, щоб добре працював транспорт, щоб вчасно платили зарплату.

Перед другою світовою війною в Україні проживали 500 тисяч етнічних німців. Залишилося 40 тисяч, та ще на запрошення екс-президента Леоніда Кравчука приїхали близько двох тисяч. На жаль, люди виїжджають: майже 2500 щороку. Ми, природно, підтримуємо їх.

— Не менший інтерес викликає ще одна проблема: повернення культурних цінностей, вивезених під час другої світової війни з обох країн. Як у цьому напрямі розвиваються події?

— Нині важко щось сказати, комісії поки що працюють. А дійти взаєморозуміння допоможе лише добра воля. В Росії, приміром, справа ускладнена тим, що Державна Дума одноголосно прийняла закон, що забороняє передавання таких цінностей, хоча це й суперечить міжнародному праву. Та й довіри у відносинах обох країн це рішення не додало. Матимемо надію, що така проблема не ускладнить україно-німецькі відносини.

— Пане посол, кажуть, ви в Києві не вперше...

— Так, бував тут принаймні разів із десять і дуже його люблю, особливо старий ботанічний сад. Київ — місто казкове.

Інтерв'ю взяла Валентина ПИСАНСЬКА.

На знімку: Еберґард Гайкен.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Про що говорять

Який вірус у Бориса Миколайовича?

МОСКВА веде пересуди в основному про Бориса Єльцина. Якщо обговорюють здоров'я президента, то частіше з іронією і нерозумінням. Стан і самопочуття Бориса Миколайовича, схоже, назавжди залишиться розмінною картою тих, хто «нерівно дихає» щодо цієї політичної постаті. І обов'язково — в потилицю.

Після виборів минуло чимало часу, а в столичних газетах часом трапляється, що й з'являється нерозв'язне запитання: на що страждає глава держави, зовні бадьорий і усміхнений. Пристрасті підігрівають особи, найбільш наближені до двору, тобто до Кремля. Вони ніяк не можуть визначитися з діагнозом. Москвою бродять чотири версії. Мер стверджував, що напередодні виборів Борису Єльцину дошкуляв бронхіт. На офіційний запит американців білокам'яна відповіла: усі симптоми грипу. Член президентської ради стверджував: «Чутки про хворобу серця Бориса Миколайовича, поширені зарубіжними кореспондентами, викликані лінгвістичними причинами». Мовляв, «ангіна» з англійської і є «хвороба серця». А чиновник з оточення президента, без натяків доводив, що перехворів президент запаленням легенів. Одним словом, хто на що здатний. Мовчать лише лікарі та сам Борис Миколайович. У нього проблеми серйозніші, ніж нездужання. Інакше чим пояснити перенесення зустрічі з віце-президентом США Альбертом Гором...

Іван ІЛЛЯШ.

Експрес-інтерв'ю

Додому!

Врегулювання грузино-абхазького конфлікту з найбільшим нетерпінням очікують біженці. Адже вони з «легкої руки» політиків втратили головне: батьківщину і рідну домівку. Чимало таких знайшли тимчасовий притулок і в Україні. Кореспондент "ГУ" Людмила Фісюн поцікавилася у Посла Республіки Грузія в Україні Валерія Чечелашвілі: чи досягнуто за останні тижні прогресу в розв'язанні проблем біженців із зони цього конфлікту?

—Комітет безпеки ООН 12 липня у Нью-Йорку під час розгляду питання про врегулювання грузино-абхазького конфлікту засудив поведінку керівництва Абхазії, яке протидіє поверненню в Сухумі та інші міста і села громадян, змушених тимчасово покинути рідну землю. І вимагає усіляко сприяти поверненню біженців. У прийнятій резолюції зазначено, що абхазьке керівництво має взяти на себе турботу про безпеку біженців. У тому числі й таких, хто стихійно повертається додому.

За дотриманням положень резолюції стежитимуть члени Місії ООН у Грузії. Їх мандат, за рекомендацією Генерального секретаря ООН Бутроса Галі, продовжено до 31 січня 1997 року.

Що приватизувати після приватизації?

Всеукраїнська конференція «Перспективи функціонування представництв Фонду держмайна України після закінчення малої приватизації» відбулася в Харкові.

У ній взяло участь більш як шістдесят керівників представництв фонду з обласних і районних центрів. Вони обговорили перспективи роботи органів приватизації у зв'язку з практичним завершенням малої приватизації, обмінялися досвідом щодо приватизаційної підтримки підприємств, підкреслили значення малого бізнесу в економіці України.

Зазначалося, що становлення підприємництва в країні відбувається майже безсистемно, хаотично, без належної державної підтримки. В той же час малий бізнес має велике значення на етапі переходу до ринкової економіки, бо забезпечує структурну перебудову, стимулює ефективність, створює конкуренцію, нові робочі місця. В розвинених країнах на малий бізнес припадає 40—60 відсотків виробництва внутрішнього валового продукту, тоді як в Україні — не більш як 10.

Учасники конференції висловилися також за те, щоб надалі представництва ФДМУ було трансформовано в органи підтримки малого бізнесу, які не лише розв'язуватимуть організаційні питання, а й надаватимуть дійову допомогу підприємницьким структурам.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Підприємства шукають господарів, а ті зважують шанси

ОГОЛОШЕННЯ в місцевій газеті про продаж з аукціону банно-прального комбінату та будинку піонерів закінчувалося закликом у дусі часу: «Панове, не прогайте свій шанс!». Ось саме про тих, хто свій шанс не прогаяв та хто його ще не використав, бесіда з заступником начальника Донецького регіонального відділення Фонду держмайна України Олександром СОЛОДЕНКОМ.

Скажемо відразу: в першому півріччі в області змінили форму власності 1148 об'єктів малої приватизації (340 об'єктів загальнодержавної форми власності та 808 — комунальної).

— Який спосіб приватизації переважає?

— Як правило, об'єкти викуповують трудові колективи, які свого часу уклали договори оренди. Хоча тепер майно здебільшого продається через аукціон чи на комерційному конкурсі. Крім нашого відділення, аукціони проводять представництва Фонду держмайна на місцях, а також Донецька, Маріупольська, Селидівська товарні біржі.

—Чи стежите ви за додержанням умов продажу?

—Обов'язково. Грубих порушень виявляти не доводилось, найпоширеніше — зменшення кількості робочих місць.

—Чи багато прикладів, коли новий власник витягає безперспективне підприємство?

— Магазини № 17 та №26 у Докучаївську напередодні приватизації мали мінімальний асортимент. Одержавши нового власника через аукціон, вони змінилися до невпізнанності: з'явилися і товари, і обіг, і прибуток. Завдяки цьому змінився і периферійний магазин № 75 в обласному центрі.

—Чи трапляються в ході приватизації конфлікти і як їх вдається розв'язувати?

— Був випадок у Єнакієво, коли директор магазину і її близькі особи фактично викупили магазин, вклавши туди гроші та сертифікати, а членам трудового колективу внести сертифікати не дозволили. Ми вчасно втрутилися, і працівники підприємства змогли також використати приватизаційні папери.

—Олександре Григоровичу, хоча закон і не допускає участі сертифікатів сторонніх осіб у малій приватизації, ви іноді робите винятки. Для кого?

—Дійсно, інколи регіональне відділення йде назустріч побажанням громадян і дозволяє вкладати сертифікати неповнолітніх дітей. Або інша ситуація: є магазини, які обслуговують пільгові категорії населення — інвалідів, учасників війни, «чорнобильців». Хоча вони і не є працівниками магазинів, ми дозволяємо цим людям брати участь у приватизації торговельного закладу, що їх обслуговує.

—Бум малої приватизації ми, здається, пережили, і в другому півріччі очікується падіння її темпів?

—За обсягами, імовірно, так, але слід враховувати, що майже 200 підприємств перебувають у стадії приватизації. Крім того, сам цей процес нерівномірно розподілено у містах та районах області. Відстали, наприклад, Слов'янськ, Дружківка, Єнакієве, Червоноармійськ.

З великим небажанням придбають об'єкти незавершеного будівництва: з 24 запланованих на рік продано лише п'ять. «Незавершенка» має в основному виробничий характер, вимагає вкладення великих коштів і покупця не знаходить. Взяти завод з виробництва синтетичного волокна для ізоляційних матеріалів у селищі Корсунь (Єнакієве). Об'єкт величезний, його готовність — приблизно п'ятдесят відсотків, охорони немає, все, що можна, розкрадено, споруди поступово руйнуються.

Чимало збиткових підприємств, які трудовий колектив викупити не в змозі, а інших охочих немає. Двічі виставляли на аукціон одну з овочевих баз у Донецьку, зменшили вартість на 30 відсотків - безрезультатно. І поки останнє у списку підприємство не знайде свого господаря, про кінець малої приватизації говорити зарано.

Інтерв'ю взяла Ліна КУЩ.

Донецьк.

ЗІБРАЛИ І ВКЛАЛИ

За підрахунками Фонду державного майна України, протягом усього періоду сертифікатної приватизації довірчі товариства зібрали майнових сертифікатів на 5 трлн. 800 млрд. 171 млн. крб., інвестиційні компанії — на 6 трлн. 559 млрд. 646 млн. крб., банки — на 535 млрд. 16 млн. крб.

В об'єкти приватизації банки вже вклали сертифікати на 274 млрд. 803 млн. крб., інвестиційні компанії — на 2 трлн. 544 млрд. 31 млн. крб., довірчі товариства — на 3 трлн. 901 млрд. 857 млн. крб. Приблизно 40% своїх вкладень банки й інвестиційні компанії здійснили у першому кварталі 1996 р.

Інфобанк.

Тягнуть кота за хвоста...

Літня спека негативно вплинула на приватизаційний процес у Рівному: у червні (принаймні, так повідомила місцева преса) не відбулося жодного аукціону.

На останньому аукціоні продано всього два підприємства — гастроном «Театральний» та пивбар «Сервісбуд». Мало бути ще три лоти, але виявилося, що претендентів обмаль, а трудові колективи такі «багаті», що не в змозі навіть внести грошову заставу для участі в аукціоні.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.

Рівне.

Курси валют 18.07	КУПІВЛЯ			ПРОДАЖ		
	USD	DM	RUR	USD	DM	RUR
Полтава	178	110	31	181	116	33,5
Чернігів	177	112	32	180	117	34,4
Хмельницький	177-181	108-112	31,5-32,5	182-184	116-120	33-34
Сімферополь	174-175	110-112	32	180-182	119-120	34

Ощадкнижки порожніми не залишаються

ПРОДОВЖЕННЯ строку видачі майнових сертифікатів до 1 жовтня — хороший дарунок і для жителів Виноградівщини, 15 відсотків яких до цього часу з тих чи інших причин так і не одержали своїх «ваучерів». За словами керуючого виноградівським відділенням Ощадбанку України Йосифа Чонтоша, найбільше таких громадян — у сільській місцевості, хоч пункти видачі сертифікатів діють майже скрізь (загалом їх близько 30). Причина?

—Не знають, куди вкласти, тому й не поспішають одержати, — говорить Йосиф Антонович.

Переважна більшість міського населення вклали свої «ваучери» в місцеві підприємства. Таким чином майже приватизовані швейна та меблева фабрики, цегельний завод тощо. Окремі громадяни через Ощадбанк внесли вартість майнових сертифікатів у довірчі товариства, зокрема «Київську Русь», «Слід траст» та інші. Але якщо перше вже розпочало виплачувати певні дивіденди, то решта — мовчок.

Інтенсивно продовжується видача і компенсаційних сертифікатів. Проте, правду кажучи, громадяни не збиваються з ніг, аби їх отримати. Чому?

—Бо більшість з них не знають, що, одержавши компенсаційний сертифікат, цим самим не спустошують свої вклади, — роз'яснює начальник обласного управління Ощадбанку України Юрій Барна. — Сума вкладу залишається незмінною. Компенсаційний сертифікат — це своєрідне відшкодування: індексуються кошти, вкладені до 1 січня 1992 року. Тому раджу всім скористатися наданою можливістю.

Микола ГОРВАТ.

Закарпатська область.

В Устилузі землю продавали

У прикордонному місті Устилузі відбувся перший пілотний аукціон з продажу земельних ділянок площею більш як 10 гектарів для підприємців, що займаються несільськогосподарською діяльністю.

Всі ділянки сервісної зони митних переходів розташовані поруч, переваги не мала жодна з них. Заявок на участь в аукціоні надійшло чимало, але продано було лише три ділянки. Земля площею 244 квадратних метри під будівництво пункту страхового захисту за стартової ціни 141,8 мільйона карбованців була продана за 900 мільйонів. Ділянка площею 209 квадратних метрів за початкової ціни 121,6 мільйона карбованців пішла за 1 мільярд 700 мільйонів, а ще інша — за 5 мільярдів 500 мільйонів карбованців.

Першим пілотним аукціоном в Устилузі задоволений начальник управління містобудування та архітектури обласної держадміністрації Юрій Казмирук. Це зрозуміло. Три земельні ділянки площею 662,8 квадратного метра за середньої стартової ціни 128 мільйонів карбованців були продані юридичним особам за 8 мільярдів 100 мільйонів карбованців. Стартова ціна зросла у 21 раз. За кожний квадратний метр землі несільськогосподарського призначення отримано 13 мільйонів карбованців. Кошти підуть на виконання соціальних програм області. Подібні аукціони, за словами Юрія Казмирука, пройдуть і в більш значних прикордонних пунктах переходу — Ягодині Любомльського і Домановому Ратнівського районів.

Вартий уваги ще такий факт. В Устилузі жваві торги відбулися і за молоток ліцитатора. За 120 мільйонів карбованців його купила луцька фірма «Крок-Тур».

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

Малюнок Володимира **ВАСЬКОВЦЕВА.**

Народний депутат України Анатолій КОВАЛЕНКО:

Конституційний процес в Україні завершено. Але крапку ставити рано

Ми на порозі п'ятої річниці незалежності своєї держави. Отже, хочеться окинути оком пройдене, оглянути, що ж нам удалося, а що ні

Почну з найголовнішого. Конституційний процес в Україні, про який так багато, особливо останнім часом, говорилося і писалося, навколо якого вирували політичні пристрасті, нарешті, завершився. Верховна Рада України за одну ніч здійснила те, чого не вдалося зробити за п'ять років з моменту проголошення державного суверенітету України: конституційною більшістю прийняла новий Основний Закон нашої незалежної держави. Зроблено по-справжньому історичну справу. А тому з величезним задоволенням хочу поздоровити народ України, всіх моїх колег — народних депутатів України із цією знаменною подією для нашої держави, авторами якої всі ми стали.

Отже, конституційний процес в Україні завершено. Але крапку ставити ще рано. Основний Закон нашої держави має пройти випробування життям. У зв'язку з цим хотілося б висловити певні міркування щодо тих положень Конституції України, які стосуються організації місцевого самоврядування. Вийшло так, що в розділі Конституції, де йдеться про територіальний устрій України, передбачено існування такої адміністративно-територіальної одиниці, як район у місті. Однак у розділі, присвяченому безпосередньо місцевому самоврядуванню, на жаль, така стаття відсутня.

До чого це може призвести? А до того, що, наприклад, майже 3-мільйонне населення Києва зможе здійснювати своє конституційне право на самоврядування максимум через 75 представників-депутатів Київради. Тоді як раніше крім них ще діяли районні депутати, які, по-перше, найбільш наближені до своїх виборців, оскільки, як правило, або живуть, або працюють у виборчому окрузі, а по-друге, вони могли представляти в органі місцевого самоврядування інтереси оптимальної кількості мешканців — 1—2 тисяч осіб. Для ефективної організації місцевого самоврядування, як на мене, це дуже важливо.

За цих обставин вважаю конче потрібним зберегти місцеве самоврядування на рівні міських районів, зокрема в Києві. І це нітрохи не відіб'ється на цілісності управлінської вертикалі. Чим більше місто спиратиметься на райони, тим краще й швидше вирішуватимуться його проблеми. Не знаю, хто тиражує звинувачення керівникам районів у якомусь їх прагненні до сепаратизму, непокори, але мене такі балачки просто смішать. У Києві, наприклад, цього ніколи не було й не буде. У нас досить роботи хоча б у тому, як забезпечити мешканців міста усім необхідним для їхнього нормального життя. І якщо керівники окремих великих міст поспішно позбулися районного поділу, то зараз бачимо, що це ні до яких позитивних зрушень не привело.

Відповідно до Конституції, організація місцевого самоврядування і виконавчої влади в столиці України має бути визначена окремим законом. Саме над змістом цього закону слід активно попрацювати в Радах і місцевих державних адміністраціях Києва, бо до виборів, які відбудуться не пізніше весни 1998 року, цей закон, як і закон про вибори, має бути прийнято.

Розробляючи закон про столицю, необхідно в першу чергу окреслити питання щодо організації місцевого самоврядування і виконавчої влади Києва. На жаль, робота над цим законопроектом надто затяглася. А є ж хороші варіанти — і розроблений Комісією Верховної Ради з питань державного будівництва, діяльності Рад та самоврядування, і альтернативні, до одного з яких причетна депутація Печерського району столиці.

Ясно бачу, яким чином цей закон має конструюватися. Він повинен гарантувати Києву місцеве самоврядування, забезпечити поділ державної виконавчої влади, сприяти здійсненню містом столичних функцій, стати бар'єром для споживацьких інтересів деяких центральних відомств і установ, регулювати питання, що виникають у ланках Київради, міської адміністрації, районних Рад. За останні шість років набито стільки синців і гуль у стосунках між представницькою і виконавчою владами, що нині маємо достатньо знань виписати закон так, аби уникнути нових непорозумінь і конфліктів. Ми в своєму проекті передбачили формування Київради з асоційованих представників районних Рад.

Не можу обійти таке гостре питання, як недавнє слухання на засіданні Кабінету міністрів керівників Київської державної адміністрації. Розглядаю це і як слухання районних адміністрацій столиці, до яких відношу і себе. Чи об'єктивно оцінена робота київської мерії? Вважаю, що так. Державна служба і присяга, яку приймає службовець, не дає йому права ховатися за виборців — чи їх п'ятсот тисяч, чи три тисячі. Думаю, що всі біди, які справді мають місце в житті Києва, ідуть від того, що в міського голови не було справжньої команди. Була група людей, фахівців, які працювали на імідж голови, але бракувало однодумців, у яких на першому місці стояло б вирішення практичних питань життєдіяльності столиці. Раптом з'ясувалося, що місто заборгувало бюджетові 8 трильйонів карбованців, що за використану електроенергію винне 40 мільярдів карбованців.

Чи зуміє нинішнє керівництво подолати виявлені недоліки? Не знаю. В усякому разі, мені незрозумілі рішення адміністрації урізати Володимирську гірку, ліквідувати в Києві службу єдиного замовника, підпорядкувати все будівництво столиці єдиній корпорації, своєрідному монстрові, який сам замовлятиме, сам проектуватиме, будуватиме, продаватиме й залучатиме інвестиції.

До речі, інвестиції в Київ мляво йшли тому, що не було довіри до міської влади. Надто довго і важко приймалися її рішення щодо землі, щодо затвердження проектів. А потім ще була хибна болісна практика перегляду раніше підписаних угод.

Однак передача функцій залучення інвестицій будівельникам теж довіри до міської влади, мені здається, не додасть. Як і перейменування, скажімо, «Київелектротрансу» на КТТУ, бо воно не внесе якісних змін у роботу міського транспорту.

Добре, що ведеться впорядкування площ, що місто прикрашається привабливими будівельними парканами, але ми ясно усвідомлюємо: якщо висять над нами борги, якщо не працює промисловість, якщо не йдуть інвестиції, не розвиваються банки, справи на краще не підуть.

Не хочу хвалитися якимись досягненнями в своєму районі. Але нам удається потроху гасити борги за енергоносії, не допускати затримок з виплатою заробітної плати.

Звичайно, нам бракує коштів для того, щоб Печерський район працював і жив так, як треба. Та ми їх шукаємо і знаходимо — насамперед, завдяки додатковим надходженням від приватизації. Не можна при нинішній скруті утримувати те, чого не можеш утримати. Ми вижили і виживаємо сьогодні, крім приватизації, завдяки недержавному сектору економіки.

Нині ми розгорнули в районі серйозну підготовку до зими. Передусім, шкіл, дитячих дошкільних закладів, медичних установ. Крім того, дбаємо, щоб було достатньо заготовлено на зиму продовольства.

Недавно я зустрічався з шкільними медалістами. Їх у районі 82. Назвав я їх печерською елітою. Це обдаровані діти, майбутнє нашої країни.

В день пам'яті учасників оборони Києва ми хочемо підтримати колишніх воїнів і морально, і матеріально. Підтримати кожного. Бо що важливіше для нашої молодої держави, як не її люди?

Не можу обійти проблему, що загострилася після прийняття Конституції України, — професіональну роботу депутатів у Верховній Раді.

Безумовно, я підкоряюсь Основному Законові держави, але для прийняття остаточного рішення звернувся за порадою до своїх виборців, оскільки, коли обирався, багато про це говорили. Про це повідомив і Верховну Раду України.

Справа в тому, що всі ми отримували імперативні мандати, які пов'язували нас із округом, людьми, котрі в ньому живуть. І ми обіцяли вирішувати і їхні наболілі питання.

Тому природно, що для прийняття рішення я повинен радитися з людьми, які виявили мені довіру, хоча сам особисто більше тяжію до конкретної справи.

Однак, де б не довелося працювати, знаю одне: доля України, доля мого народу, який однозначно вибрав собі шлях незалежності, для мене понад усе. Ради цього варто жити і працювати.

У КОМІСІЯХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Комісія з питань правової політики і судово-правової реформи, розглянула розроблений Верховним Судом України проект закону про внесення деяких доповнень до Цивільного процесуального кодексу України і ухвалила внести його на розгляд Верховної Ради. Ці доповнення запропоновано відповідно до частини третьої статті 81 Конституції України і стосуються удосконалення правових засад дострокового припинення повноважень народного депутата України у випадках невиконання ним вимог щодо несумісництва депутатської діяльності з іншими видами діяльності.

Парламентарії обговорили запропонований **Комісією законодавчого забезпечення свободи слова та засобів масової інформації** проект закону про державну підтримку засобів масової інформації та соціальний захист журналістів. Необхідність розробки такого проекту викликана важливістю зміцнення правових основ соціального захисту працівників інформаційної сфери та її підтримки з боку держави. Народні депутати запропонували комісії відкласти внесення на розгляд Верховної Ради цього законопроекту, оскільки він потребує суттєвого доопрацювання з урахуванням деяких зауважень і пропозицій.

На засіданні **Комісії з питань законності і правопорядку** розглянуто кілька законопроектів стосовно відповідальності за правопорушення. Зокрема, «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо посилення кримінальної відповідальності у вигляді штрафу» та «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо посилення відповідальності у вигляді штрафу». В цих законопроектах, поряд з посиленням кримінальної та адміністративної відповідальності у вигляді штрафу, пропонується обчислювати штрафи не у мінімальних розмірах заробітної плати, а у неоподаткованому мінімуму доходів громадян.

Комісія вирішила детально вивчити концепцію встановлення відповідальності у такому обчисленні штрафів щодо конкретних видів правопорушень та повернутись до розгляду цього питання на наступному засіданні.

Було схвалено законопроект «Про внесення змін і доповнень до Кримінального кодексу України та Кодексу України про адміністративні правопорушення» щодо відповідальності за правопорушення у сфері торгівлі і послуг, декриміналізації окремих видів правопорушень. Вирішено внести його на розгляд Верховної Ради у другому читанні.

Члени комісії підтримали розроблений Кабінетом Міністрів і розглянутий Верховною Радою у першому читанні проект закону про внесення доповнень до деяких законодавчих актів України щодо встановлення відповідальності за незаконне виготовлення, підробку марок акцизного збору або вчинення інших протиправних дій, пов'язаних з використанням акцизних марок.

Прес-служба Верховної Ради України.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про використання кредиту Експортно-імпортного Банку Японії

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Використати частину експортного кредиту, передбаченого Угодою про позику між Україною та Експортно-імпортним Банком Японії, підписаною у м. Токіо 28 грудня 1995 року, на проведення розрахунків виробничим об'єднанням «Південний машинобудівний завод» (м. Дніпропетровськ) у сумі 85 відсотків загальної вартості контрактів, укладених з фірмою «Ніссо Іваі корпорейшн» від 11 вересня 1995 року № FME-02 на суму 500 млн. японських єн та від 11 вересня 1995 року № FME-0289 на суму 1 млрд. японських єн, на придбання комплектуючих до побутової техніки та генераторів.

2. Ця Постанова набирає чинності з дня її прийняття.

Голова Верховної Ради України
О. МОРОЗ.

м. Київ, 11 липня 1996 року.

Амністія з нагоди річниці незалежності

27 червня 1996 року Президент України Леонід Кучма підписав Указ «Про амністію з нагоди п'ятої річниці незалежності України». Указом звільнено від покарання у вигляді позбавлення волі та від інших покарань, не зв'язаних з позбавленням волі, засуджених вперше за злочини, що не є тяжкими:

а) неповнолітніх;

б) жінок, які мають дітей віком до 16 років або дітей-інвалідів;

в) чоловіків, які мають дітей віком до 16 років або дітей-інвалідів, мати яких померла або позбавлена батьківських прав;

г) вагітних жінок;

д) чоловіків віком понад 60 років та жінок — понад 55 років;

е) ветеранів війни;

є) інвалідів першої та другої груп, а також хворих на туберкульоз активної форми (підгрупи «А» і «Б» першої групи та підгрупа «А» п'ятої групи диспансерного обліку) і на онкологічні захворювання (друга, третя і четверта клінічні групи);

ж) учасників ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС та потерпілих від Чорнобильської катастрофи.

Слідчі справи і справи, не розглянуті судами про злочини, вчинені цими особами до набрання чинності даним указом, підлягають закриттю.

Вищезгадані особи, засуджені вперше за тяжкі злочини до позбавлення волі на строк до п'яти років включно та виправних робіт без позбавлення волі, звільняються від покарання, якщо вони на день набрання чинності указом відбули не менш як одну третину призначеного строку покарання.

Звільняються від покарання вищезгадані особи, засуджені вперше до позбавлення волі за розкрадання державного або колективного майна (статті 81 — 84, 86 Кримінального кодексу України), крім вчиненого шляхом грабежу за обтяжуючих обставин та розбою, незалежно від призначеного строку покарання, якщо вони на день набрання чинності указом відбули не менш як одну третину призначеного строку покарання і на день застосування указу відшкодували заподіяну злочином шкоду.

Крім перелічених осіб, від покарання звільнено засуджених вперше за умисні злочини, що не є тяжкими, до позбавлення волі на строк до п'яти років включно, якщо вони на день набрання чинності указом відбули не менш як одну третину призначеного строку покарання.

(Закінчення на 8-й стор.).

Ювілеї

Тут починається історія

Згадка про Галич як давнє слов'янське поселення сягає 898 року, хоча цю місцевість заселено значно раніше.

Колись місто було визначним економічним, політичним і культурним центром Русі. Тут у XII—XIII століттях була столиця Галицького, а згодом Галицько-Волинського князівств, що були форпостом давньоруських земель на Заході і водночас одними з наймогутніших держав Європи. Вони не раз стримували навали німецьких, польських, угорських завойовників. Найбільшого розквіту місто досягло за князювання Ярослава Осмомисла, оспіваного у «Слові о полку Ігоревім», та Данила Галицького.

Після татаро-монгольської навали розвиток Галича як столиці припинився. Згодом Данило Галицький заснував нову столицю і назвав її на честь свого сина Лева. Саме від давнього Галича почалася історія західної частини нашої держави — Галичини. Ураховуючи визначну загальнонаціональну роль міста у становленні й утворенні української державності, за розпорядженням Президента України Л. Кучми історико-культурному заповіднику «Давній Галич», що на Івано-Франківщині, надано статусу національного заповідника. Також планується відзначити 1100-річчя Галича 1998 року.

Площа реконструйованого заповідника становитиме близько 60 квадратних кілометрів. До нього увійдуть унікальні ландшафтні зони, археологічні пам'ятки, храми, оборонні вали, музеї архітектури і побуту тощо.

Розроблено заходи щодо соціально-економічного розвитку сучасного міста, розглянуто пропозицію створити тут міжнародний туристичний центр, адже через Галич проходитиме суперсучасна транс'європейська автомагістраль Ліссабон–Київ.

На фото Володимира МИГОВИЧА (Укрінформ): на археологічних розкопках давнього Галича.

Вітчизняний стиль

Спокусі є альтернатива

Дніпропетровський електровозобудівний завод нині працює не тільки з повним навантаженням, але й нарощує випуск кар'єрних та шахтних тяглових агрегатів і спеціальних вагонів-думпкарів.

Заводчани впевнилися, що й їм під силу виготовляти кар'єрно-шахтні електровози. Треба лише докласти зусиль. Поки інші «виживали» з тим, що мали, електровозобудівники суттєво удосконалили потужності і технології — причому на основі власних розробок і надбань.

А почалося все з Кочканарського гірничо-збагачувального комбінату. Заходившись майже повністю оновлювати парк тяглових агрегатів, комбінат спокушався скористатися послугами солідної німецької фірми. Та дніпропетровцям вдалося переконати давніх знайомих тим, що запропонували значно якіснішу і надійнішу техніку і на вигідних, ясна річ, умовах. А тепер замовлення надходять і від гірників Лебединського та Соколовсько-Сарбайського комбінатів, Екібастуза, Алмалика — з усіх, власне, регіонів Росії, Узбекистану та Казахстану, де здійснюються відкриті або шахтні розробки наливорудних родовищ. Добре, що нарешті українські гірники, зокрема об'єднання «Ровенькиантрацит», також збагнули, наскільки вигідніше закупляти достоту пристойну техніку в дніпропетровських електровозобудівників.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Вивезе експеримент?

В ОДЕСЬКІЙ області тривалий час простоює понад півсотні підприємств, інші, яких у кілька разів більше, працюють за скороченим робочим тижнем, а звідси, зрозуміло, і результат: понад 200 підприємств продовжують знижувати (хоча куди вже далі?) обсяги виробництва продукції. Останню цифру я взяв з документа, прийнятого на... черговій нараді.

У ній взяли участь керівники промислових підприємств, об'єднань промисловців та підприємців, голови профкомів, галузевих обкомів та рада Федерації профспілок області. Вони прийняли «Звернення до Президента, Голови Верховної Ради та Прем'єр-міністра України», в якому міститься досить своєрідна пропозиція: в порядку експерименту вжити ряд заходів щодо стабілізації роботи промисловості Одеської області.

Яких саме? Хоч як уважно вчитуйся у всі 10 пунктів пропонованих заходів, не вловиш, у чому міг би полягати експеримент. Бо то здебільшого вже не раз висловлювані з різних трибун та в пресі заходи загальнодержавного характеру, в яких, звичайно, є певний сенс, та до яких, на жаль, у владних структур усе «руки не доходять». Ідеться передусім про вдосконалення управління промисловістю та її структурну перебудову, необхідність більше коштів спрямувати на погашення заборгованості по зарплаті, про розробку й проведення податкової та кредитно-фінансової реформи, що стимулювала б виробництво, створення сприятливих умов кредитування й інвестування підприємств, які нарощують виробництво продукції, і т. п. Але як, скажімо, тільки на Одещині можна «погасити заборгованість міністерств перед підприємствами та організаціями за держзамовлення 1994–1995 рр.»?

Так у чому ж експеримент? Ті, хто готував-писав оте звернення, й самі, мабуть, достеменно того не знають. Кажучи так, зовсім не заперечую доречності ряду зазначених у зверненні вимог та пропозицій, більше того сподіваюся, що новий уряд урахує їх у своїй діяльності. І не зайве, щоб про них ще раз нагадали.

А щодо «регіонального експерименту», то його таки варто було б господарникам спільно з профспілками провести. Аби з'ясувати, скажімо, чому в ряді випадків зволікається, а то й гальмується приватизація підприємств, коли державні порівняно з приватизованими працюють, як правило, гірше? Або чому в Одесі вкрай погано виконується указ Президента про погашення заборгованості по зарплаті? Або чому кошти, що їх виділяють на ту ж зарплату, йдуть, бува, на придбання автомобілів, ремонт офісів і т. п.? Та як банки сміють видавати кошти на зарплату без відрахувань до Пенсійного фонду — заборгованість щодо пенсій досягла вже 1,9 трильйона карбованців? І як ото виходить подекуди, що замість скорочення і так роздутих штатів вони ще більше роздуваються?

Одне слово, на «верхи» кивай, але ж і сам, як мовиться, пильнуй! А щодо експериментів — чи то регіональних, а чи загальнодержавних, — то всі ми, думається, ними вже ситі по саму зав'язку.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

ДОРЕЧНИЙ ПРИЇЗД СПОЖИВАЧА І ПОСЕРЕДНИКА

ПРЕДСТАВНИКИ двох німецьких фірм «Хокст» та «БЕЦІ» відвідали АТ «Семенівський завод гірського воску», що поблизу Олександрії. Мета візиту — вдосконалення виробництва та реалізації на європейському ринку цінної продукції.

Свого часу семенівський завод був єдиним підприємством, яке виробляло гірський віск з олександрійського бурого вугілля і забезпечувало ним різні галузі промисловості. Нині можливості збуту звузилися. Тому приїзд німецьких підприємців з фірм, перша з яких споживач, а друга — посередник у реалізації, дуже доречний. Адже «Хокст» має намір не лише придбати партію воску, але й інвестувати виробництво для забезпечення конкурентоспроможності нашої продукції за кордоном.

Микола ВОЛОК.

Кіровоградська область.

У номер

● *Київ*

Олімпійський чемпіон отримає квартиру в столиці

Перший заступник голови Київської міської державної адміністрації Олександр Омельченко звернувся до українських спортсменів-олімпійців і побажав успіхів на аренах Атланти. Міська адміністрація запевнила, що кожен киянин, який завоює на Олімпіаді «золото», «срібло» чи «бронзу», отримає квартиру в столиці та грошову винагороду, з радістю приймуть до сім'ї киян і чемпіонів-олімпійців з інших регіонів нашої держави.

● *Донецьк*

Блокада — величезні збитки

Незважаючи на те, що шахтарям уже третій день сплачують зарплату за червень, вони продовжують блокувати залізницю. Не на три години, як у попередні дні, а вже на п'ять було «виключено» донецьку магістраль, повідомляє Укрінформ.

Це завдає величезних збитків усій економіці України. Начальник економічної служби Донецької залізниці Євген Бродзянський зазначив, що тільки за чотири дні блокади залізниця втратила 439 мільярдів карбованців.

● *Луганськ*

Букет для підслухування

За повідомленням прес-служби міськради, у кабінеті мера Луганська Олексія Данилова виявлено одразу три пристрої для підслухування. Усі «жучки» прижилися у вазі для квітів. Слідчі органи порушили справу.

● *Крим*

Усім культурам — програму розвитку

Уряд Автономної Республіки Крим затвердив програму розвитку багатонаціональних культур на наступні три роки. Передбачено надати для цього близько 3 трлн. крб. Центральний напрям програми — розділ про відродження, збереження і розвиток усіх національних груп, які мешкають на півострові. Зокрема, плановано реалізувати цільові програми: «Розвиток української культури у Криму», «Адаптація й інтеграція в українське суспільство депортованих із Криму кримських татар, вірмен, болгар, греків і німців», «Відродження культури караїмів і кримчаків» тощо.

Спорт

Морозов «прорубав» вікно в Європу, а сам поїхав до Китаю. Лікуватися

Футбол. Повідомлення про відставку головного тренера вінницької «Ниви» Сергія Морозова вболівальники сприйняли, як грім серед ясного неба. Чому досвідчений фахівець, під керівництвом якого вінничани пробилися до змагань за Кубок володарів кубку, залишив команду? Та ще й перед матчем у Таллінні з «Садамом»?

Головною причиною, як з'ясував у клубі, є стан здоров'я Морозова. Він від'їждає до Китаю, де йому негайно зроблять операцію.

На посаду головного тренера «Ниви» призначено Павла Касанова, якого, до речі, рекомендував С. Морозов. Касанов, колишній гравець «Ниви», останнім часом працював з командами колективів фізкультури, а зовсім недавно обійняв посаду другого тренера. Нового тренера разом з керівництвом клубу найбільше турбує зміцнення ланки атаки.

Не менш важлива ще одна проблема — підготовка стадіону. Якщо зважити, що цю споруду з трибунами на 25 тисяч глядачів не ремонтували протягом 16 років, то стане зрозуміло, який великий фронт робіт. За попередніми підрахунками, на реконструкцію потрібно близько 250 мільярдів карбованців. До речі, 160 з них надала мерія міста, 50 — облдержадміністрація. Ходом реконструкції постійно цікавиться виконувач обов'язків глави облдержадміністрації Анатолій Матвієнко, який просто на стадіоні проводить наради з керівниками будівельних організацій, зайнятих на ремонті. Мер міста Дмитро Дворкіс очолює штаб з проведення реконструкції.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Амністія з нагоди річниці незалежності

(Початок на 6-й стор.).

Крім того, звільняються від покарання особи, засуджені вперше за злочини, вчинені з необережності, до позбавлення волі на строк до семи років включно, якщо вони на день набрання чинності указом відбули не менш як одну третину призначеного строку покарання.

Звільняються від покарання також особи, засуджені вперше за тяжкі злочини до позбавлення волі на строк до п'яти років включно, якщо вони на день набрання чинності указом відбули не менш як половину призначеного строку покарання.

Відповідно до указу звільняються з дисциплінарних батальйонів особи, засуджені вперше, якщо вони на день набрання чинності указом відбули не менш як одну третину призначеного строку покарання.

Звільняються також з місць позбавлення волі особи, засуджені вперше, невідбута частина покарання у яких на день набрання чинності указом становить менш як один рік.

Скорочено невідбуту частину покарання наполовину особам, засудженим вперше до позбавлення волі, які не підлягають звільненню від покарання на вищезгаданих підставах, якщо вони на день набрання чинності указом відбули не менш як одну третину призначеного строку покарання.

Цей указ застосовується до осіб, засуджених судами України, а також судами колишнього СРСР на території України, незалежно від місця відбування ними покарання. Виконання указу покладено на органи, що відають виконанням покарань (щодо засуджених, які перебувають в місцях позбавлення волі), на суди та органи внутрішніх справ.

Застосування указу здійснюється за постановою начальника виправно-трудової установи, погодженою з відповідною спостережною комісією або комісією (службою) у справах неповнолітніх та санкціонованою прокурором. До зазначеної постанови додаються довідка про заохочення і стягнення, особова справа засудженого та інші документи, необхідні для вирішення питання про застосування амністії.

Рішення про застосування або незастосування амністії приймається щодо кожної особи індивідуально, після розмови з нею і на підставі ретельної оцінки матеріалів особової справи, даних про поведінку засудженого та його ставлення до праці за час відбування покарання.

У разі відсутності необхідних відомостей на засуджених розгляд питання про застосування амністії відкладається до одержання додаткових матеріалів.

Органам, на які покладено виконання указу, надається право вимагати від відповідних установ кримінальні справи та інші матеріали, необхідні для вирішення питань, пов'язаних із застосуванням амністії. Такі вимоги мають бути виконані негайно.

Постанови про застосування амністії, винесені органами дізнання і попереднього слідства, органами внутрішніх справ, а також командуванням дисциплінарних батальйонів, санкціонуються прокурором. Кримінальну справу може бути закрито на підставі цього указу лише коли є на це письмова згода обвинуваченого. В іншому разі закінчена розслідуванням справа надсилається до суду, який розглядає її та вирішує питання про можливість застосування амністії до винної особи. В такому самому порядку розглядаються судами справи, не розглянуті ними до набрання чинності цим указом.

Під час розгляду судами справ про застосування амністії участь прокурора в судовому засіданні обов'язкова.

Під дію указу підпадають особи, які вчинили злочини до дня набрання ним чинності включно.

Особи, які підпадають під дію цього указу, від додаткових мір покарання не звільняються.

Згідно з цим указом Кабінет міністрів України, уряд Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські, районні, районні у містах Києві і Севастополі державні адміністрації, виконкоми міських, районних у містах Рад зобов'язано:

забезпечити організацію своєчасного обліку осіб, звільнених від покарання на підставі указу, сприяти їх працевлаштуванню не пізніше 15-денного строку з дня прибуття до місця проживання та здійснювати контроль за поведінкою цих осіб;

забезпечити працевлаштування звільнених на підставі указу неповнолітніх або передачу їх під нагляд батьків, органів опіки та піклування, влаштування в необхідних випадках до дитячих виховних закладів;

вжити необхідних заходів, спрямованих на проведення серед цих осіб виховної роботи, недопущення вчинення ними повторних злочинів;

забезпечити влаштування до закладів соціального захисту населення звільнених інвалідів та непрацездатних осіб похилого віку, які не мають родичів, що могли б узяти їх на своє утримання.

Указ набирає чинності з дня його опублікування і підлягає виконанню протягом трьох місяців.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.
252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44, телефакс — 449-85-62.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Індекс 60955.
Тираж 218890.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311131.